

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Громова Юрія Львовича щодо офіційного тлумачення положень статей 3, 55, 56, 62, 124, 129 Конституції України

м. К и ї в
13 квітня 2000 року
№ 33-у/2000

Справа № 2-35/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича - суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Громова Ю.Л. про офіційне тлумачення положень статей 3, 55, 56, 62, 124, 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Громов Ю.Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 3, 55, 56, 62, 124, 129 Конституції України. Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує тим, що суди загальної юрисдикції безпідставно відмовляють у прийнятті його скарг на судові рішення, дії, бездіяльність суду чи судді, та у прийнятті позовів про стягнення матеріальної і моральної шкоди, заподіяної загальними судами, що є порушенням його права на захист.

2. Із матеріалів справи вбачається, що в червні 1998 року Громов Ю.Л. звернувся до Верховного Суду України з клопотанням розглянути в порядку нагляду його скарги на рішення Ічнянського районного суду Чернігівської області від 11 жовтня 1997 року і ухвалу Прилуцького районного суду Чернігівської області від 15 квітня 1996 року (рішення й ухвалу цих судів до конституційного звернення не додано) та відшкодувати матеріальну і моральну шкоду, заподіяну тривалим розглядом його скарги Верховним Судом України, а також тим, що цю скаргу було направлено на розгляд до суду нижчого рівня – Київського міського суду, який ухвалою від 25 червня 1998 року відмовив у її прийнятті (цю ухвалу також до звернення не додано). Відповідно до ухвали судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України від 19 серпня 1998 року ухвалу Київського міського суду було скасовано (ухвалу судової колегії в цивільних справах до звернення не додано). Згідно з постановою Пленуму Верховного Суду України № 6-8пл99 від 26 лютого 1999 року ухвалу судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України скасовано, а ухвалу Київського міського суду залишено в силі.

3. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України є наявність

неоднозначного застосування положень Конституції України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні не наведено фактів неоднозначного застосування положень названих статей Конституції України. Громов Ю.Л. висловлює свою незгоду з постановою Пленуму Верховного Суду України, із змісту якої випливає, що судді у зв'язку із здійсненням ними правосуддя не можуть бути відповідачами у цивільних справах, в тому числі у спорах про відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Такі позовні вимоги не підлягають розгляду в судах, оскільки відповідно до глави 31-А Цивільного процесуального кодексу України предметом судового оскарження є рішення, дії або бездіяльність державних органів, юридичних чи службових осіб у сфері управлінської діяльності, а органи правосуддя до управлінської сфери не належать. Оскарження судових рішень відбувається у касаційному порядку і в порядку нагляду відповідно до Цивільного процесуального кодексу України.

Зазначена постанова Пленуму Верховного Суду України неоднозначності застосування положень статей 3, 55, 56, 62, 124, 129 Конституції України не містить.

4. Відповідно до статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" конституційне звернення – це письмове клопотання до Конституційного Суду України про необхідність офіційного тлумачення Конституції України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина. Цією ж статтею Закону встановлено вимоги щодо змісту конституційного звернення, в тому числі щодо обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України та долучення необхідних документів і матеріалів, які б свідчили про неоднозначність застосування положень Конституції та законів України. Цих вимог щодо конституційного звернення не дотримано.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Громова Юрія Львовича

щодо офіційного тлумачення положень статей 3, 55, 56, 62, 124, 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ